

єдиному комплексі природних ресурсів (агрохімічний, екологічний моніторинг стану і тенденцій землекористування); порівняння показників використання ресурсів до показника річної ефективності; еколого-економічна оцінка трансформованих земель щодо виведення їх з господарської практики потребують розробки системи ціноутворення за методом розвитку; підрахунок реальної вартості трансформованих земель; еколого-економічна оцінка доцільності використання або не використання (залуження, заліснення, вирощування енергетичних культур тощо).

Список використаних джерел

1. Добряк Д. С., Бабмірда Д.І. Еколого-економічні засади реформування землекористування в ринкових умовах. Київ. Урожай, 2006. 336 с.
2. Третяк А. М. Теоретичні основи землеустрою. Київ. ІЗУ УААН, 2002. 152 с.
3. Хвесик М. А. Стратегічні імперативи раціоналізації землекористування у контексті соціально-економічного піднесення України. *Економіка АПК*. 2009. № 3. С. 24–30.

Аркадій КОВАЛЬ студент 1 курсу ОС «магістр»
спеціальності 193 «Геодезія та землеустрій»

Науковий керівник: **КУШНІРУК Тетяна Миколаївна**,

кандидат сільськогосподарських наук, доцент
кафедри садово-паркового господарства, геодезії і землеустрою

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»,

м. Кам'янець-Подільський

ЗЕМЛЕУСТРІЙ – ОСНОВА УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ

Основне місце в системі управління земельними ресурсами будь-якої держави займає землеустрій із своїми функціями та завданнями,

землевпорядними організаціями, структурою та видами документації. Як відомо, через систему землеустрою здійснюються основні функції із управління земельними ресурсами: облік і оцінка земель, планування і організація раціонального використання земель та їх охорона. [1]

Землеустрій це поняття визначено ст. 1 Закону України «Про землеустрій», а саме: землеустрій – це сукупність соціально-економічних та екологічних заходів, спрямованих на регулювання земельних відносин та раціональну організацію території адміністративно-територіальних утворень, суб'єктів господарювання, що здійснюються під впливом суспільно-виробничих відносин і розвитку продуктивних сил [2]. На даний час система землеустрою включає: а) законодавчо визначену діяльність у сфері землеустрою; б) органи, що здійснюють державне регулювання у сфері землеустрою; в) організацію, регулювання та управління у сфері землеустрою; г) здійснення землеустрою на національному, регіональному, локальному і господарському рівнях (далі- загальнодержавному, регіональному і місцевому рівнях); г) державний і самоврядний контроль за здійсненням землеустрою; д) наукове, кадрове та фінансове забезпечення землеустрою; е) суб'єкти та об'єкти землеустрою.

Починаючи від найменшого клаптику землеволодіння чи землекористування, продовжуючи територіями місцевих рад, районів, областей і всієї України – все це є об'єктами землеустрою. Щодо суб'єктів землеустрою, то у цій сфері свою діяльність провадять органи державної влади та органи місцевого самоврядування; юридичні та фізичні особи; землевласники та землекористувачі. Разом взяті вищезазначені поняття створюють навколо себе таку діяльність, в результаті якої створюється база державного земельного кадастру, встановлюється конкретне та сприятливе цільове використання для тих чи інших категорій земель, проводиться їх оцінка, створюється система охорони та моніторингу земельних ресурсів.

Важливою ланкою у системі землеустрою є Державний фонд документації із землеустрою, який формується на основі збирання, обробки, обліку матеріалів, отриманих у результаті проведення землеустрою [2]. Документація

із землеустрою, включена до Державного фонду, є державною власністю і не може передаватись у приватну власність.

Види документації із землеустрою: а) загальнодержавні й регіональні (республіканські) програми використання та охорони земель; б) схеми землеустрою і техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних утворень; в) проекти землеустрою щодо встановлення і зміни меж адміністративно-територіальних утворень; г) проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення; ґ) проекти землеустрою щодо формування земель комунальної власності територіальних громад і проекти розмежування земель державної та комунальної власності населених пунктів; д) проекти землеустрою щодо відведення земельних ділянок; е) проекти землеустрою щодо створення нових та впорядкування існуючих землеволодінь і землекористувань; є) проекти землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь; ж) проекти землеустрою щодо впорядкування території населених пунктів; з) робочі проекти землеустрою щодо рекультивації порушених земель, землювання малопродуктивних угідь, захисту земель від ерозії, підтоплення, заболочення, вторинного засолення, висушення, зсувів, ущільнення, закислення, забруднення промисловими та іншими відходами, радіоактивними та хімічними речовинами, покращання сільськогосподарських земель, підвищення родючості ґрунтів; и) технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості); і) технічна документація із землеустрою щодо складання документів, що посвідчують право на земельну ділянку; ї) спеціальні тематичні карти і атласи стану земель та їх використання.

Вся документація із землеустрою поділяється на текстову та графічну. Текстова частина документації із землеустрою має містити: а) підстави розроблення документації із землеустрою; б) завдання замовника на

розроблення документації із землеустрою; в) копії документів, які були додані до клопотання (заяви) про надання згоди на розроблення документації із землеустрою, що обґрунтовують розмір, призначення та місце розташування земельної ділянки; г) документи щодо правового статусу земельної ділянки; д) документи щодо існуючих та можливих обмежень та обтяжень; е) письмові висновки осіб, що погоджують документацію із землеустрою (додаються у разі розроблення проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки); є) письмові висновки осіб щодо можливості передачі земельної ділянки в оренду (додаються у разі розроблення технічної документації із землеустрою щодо передачі земельної ділянки в оренду); ж) пояснювальна записка з матеріалами, що обґрунтовують проектне рішення або без таких матеріалів; з) документи про зацікавлену особу (згідно з переліком); и) інші матеріали, передбачені законодавством; і) інші матеріали, які на думку землевпорядної організації можуть бути долученими до документації. [3]

Графічна частина документації із землеустрою має містити: а) вкопіювання з чергового плану; б) кадастровий план у відповідному масштабі з варіантом розміщення об'єкта; в) план земельної ділянки з визначенням наявних та можливих обмежень і обтяжень.

Замовниками документації із землеустрою можуть бути органи державної влади, органи місцевого самоврядування, землевласники і землекористувачі. Розробниками документації із землеустрою є юридичні та фізичні особи, які отримали ліцензії на проведення робіт із землеустрою відповідно до закону.

Аналізуючи вище наведені дані, можливо зробити висновок, що найпоширенішим видом документації є технічна документація із землеустрою щодо складання документів, що посвідчують право власності або користування землею.

Список використаної літератури

1. Земельний кодекс України від 25.10.2001 № 2768-III // Відомості Верховної Ради України від 25.01.2002, № 3, стаття 2.

2. Закон України «Про землеустрій» від 22.05.2003 № 858-IV // Відомості Верховної Ради України від 05.09.2003, № 36, стаття 282.
3. Закон України «Про державну експертизу землепорядної документації» від 17.06.2004 №1808-IV // Відомості Верховної Ради України від 17.09.2004, № 38, стор. 1472, стаття 471.

Василь КОБЕРНИК

студент 1 курсу ОС «магістр»

спеціальності 193 «Гедезія та землеустрій»

Науковий керівник: **КУШНІРУК Тетяна Миколаївна**,

кандидат сільськогосподарських наук, доцент

кафедри садово-паркового господарства, гедезії та землеустрою

Зклад вищої освіти «Подільський державний університет»,

м. Кам'янець-Подільський

ОСНОВИ МЕЖУВАННЯ ЗЕМЕЛЬ В ЗЕМЛЕУСТРОЇ

Межування земельної ділянки - це процес, який передбачає оформлення меж ділянки землі, внесення даних про межі цієї ділянки в кадастр нерухомості та закріплення меж ділянки на місцевості. Межування має тісний зв'язок з територіальним землеустроєм, в рамках якого утворюються нові земельні ділянки і упорядковується кордон вже існуючих земельних угідь.

Сам процес межування землі першою справою повинен починатися зі збору та аналізу технічної документації, яка пов'язана з кадастровими роботами по даній ділянці землі. У той час, поки проводиться збір та аналіз документів, робиться замовлення кадастрової виписки на ділянку землі і суміжні використання. [1]

Процедуру встановлення меж земельної ділянки в натурі на місцевості та меж ділянок землі виконують професійні гедезисти у випадках, коли власник